

جنایتکاران باید در دادگاه خلق چنواری شوند

دهم دسمبر، روز جهانی حقوق بشر در تالار رادیو افغانستان تجلیل شد که عده ای از بلند پایگان به شمول کرزی، مجددی و سپنتا در آن شرکت کرده بودند. درین جلسه به اصطلاح برنامه ی عمل عدالت انتقالی که توسط کمیسیون سرکاری حقوق بشر افغانستان ترتیب داده شده، گشایش یافت و اشکهای وقیحانه ی کرزی بدرقه ی راه آن شد.

سناریوی عدالت انتقالی که مردم داغدار افغانستان را به سراب می برد، با چشمک زنی های غرب، بخاطر پاشیدن آب سرد بر آتش خشم انتقام ملت و نشان دادن محاکم خیالی ترتیب داده شده، افرادی در رهبری آن قرار دارند که تا مغز استخوان غرق در وابستگی بوده، غربی ها جهت به شهرت رساندن آنان هر روز مدالی بر گردن یک یکی می آویزند.

این دیگر برای هر طفل ما روشن است که امپریالیزم امریکا به خاطر اهداف استراتژیکش وارد کشور ما شده و تصمیم دارد با پایگاه های دایمی به اهداف آسیایی اش برسد و به این خاطر هزاران سرباز و میلیاردها دالر به افغانستان سرازیر نموده، به این صورت گردانندگی چرخ اصلی قدرت را در کشور ما در دست دارد.

امریکا و متحدان اروپایی اش برای کرزی و حواریون او اجازه ی کوچکترین تصمیم مستقلی نداده، هیچ فردی بدون فرمایش و دستور آنان بر کرسی های بالایی مرکز و ولایات تکیه زده نمی تواند. این امریکا و نماینده ی خاص او خلیلزاد بود که بعد از کنفرانس بن، شب و روز در مغالزه با سفاکان خونریز و وطنفروشی چون سیاف، ربانی، خلیلی، محقق، گیلانی، مجددی، محسنی، راکتی، علومی، اسماعیل، فهمیم، انوری، کاظمی، عبدالله، قانونی، دوستم، متوکل، فاروقی و دیگران قرار داشت و تک تک شان را در آغوش می کشید و تا اکنون این روند نه تنها جریان دارد که تقلا می شود تا جنایتکاران دیگری مثل گلبدین و ملاعمر را هم بر پله های قدرت بکشانند و این حلقه تکمیل گردد!! آغاز این تلاش را با چشمک زدن به اعضای حزب گلبدین و طالبان مثل جبار ثابت، مولوی لودین، کریم خرم، متوکل، رحمانی، کریاب، ملاضعیف و دیگران به روشنی می توان دید.

جنگهای زرگری میان کرزی و سران جمعیت و خوش و بش حمله یی سیاف و محقق با کرزی نشان می دهد که گیرول شارون فرستاده سی آی ای حین مفاهمه با فهمیم به غلط نگفته بود که "سیاف از خود ماست" و اینکه درین سه دهه فلابده ی این جنایتکاران در دست سی آی ای بوده و هر طور دلش خواسته آنان را جنگانده، کوچکترین شکی نباید بر جاسوس نبودن آنان کرد و به آسانی و مفت این مزدورانش را هرگز عاق و چخ نخواهد کرد.

پروژه ی عدالت انتقالی که جز بیان چند جمله و کلمه ی سمبولیک، کلیشه یی و خنثی چیز دیگری نیست، با اینکه گردانندگان آن با هزار و یک رشته به جنایتکاران جنگی و مخصوصاً ایالات متحده وصل اند و نامی از مستقل و آزادیخواه بودن را نمی توان بر آنان گذاشت، به خاطر بدنبال نخود سیاه فرستادن مردم به اصطلاح به مستند کردن جنایات، جنایتکاران می پردازند!! این پروسه چه برنامه ی عمل آن آغازی داشته باشد چه نداشته باشد، برای مردم افغانستان پیشیزی ارزش ندارد. چون نه امریکایی ها می خواهند و نه کرزی توان و صلاحیت آنرا دارد که این پروژه را عملی سازد، گاهی به عنوان شمشیر دموکلس از آن استفاده شده تا مبدا اینان قد بلندک بکنند.

این شیوه ابزاری که در آن هر چه می تواند مطرح باشد جز انتقام گرفتن و محاکمه ی جنایتکاران، به نوعی آرام آرام می خواهند تا شعله های خشم فروکش کنند و مردم را با وعده دادن محاکم خیالی به ترکستان بفرستند، ورنه سیاف لچکانه نمی گفت که دست پدرتان آزاد!!

این دیگر برای کسی پوشیده نیست که چه کسانی قتل عام کردند، غارت و چپاول نمودند، جاده صافکن استعمار بیگانگان شدند، پولیگون ها را پر کردند و هزاران جنایت دیگر. انتظار محاکمه کردن سیاف، ربانی، فهمیم، دوستم و دیگران به وسیله ی کرزی و امریکاییان جز به مسخره گرفتن خون شهدای افغانستان چیز دیگری نیست. کرزی جز اینکه شب و روز به دست و پای اینان بوسه زند و بر خون قهرمانان مردم تف اندازد، وظیفه ای ندارد.

اشکهای وقیحانه ی کرزی در مراسم افتتاح این پروسه در عمل، بیان واضح و روشنی مبنی بر اینکه از منی بیچاره که باشه ای سر دست نیروهای خارجی هستم، چه انتظاری در برگزاری محاکم این جنایتکاران دارید. او در اعلامیه اش مبنی بر اینکه این افراد جنایتکار نیستند و در وحدت ملی کوشیده اند!! یکبار دیگر افکار ضد مردمی و خیانتکارانه اش را بهتر از گذشته واضح ساخت.

همانقدر که کمیسیون حقوق بشر در خاک پاشیدن به چشم مردم مرتکب بدترین خیانتی می شود، مدال دادن به فرد حقیر و مزدوری مثل بیات که شب و روز برای کمپنی های استثمارگری غربی دم می جنباند و درین جا قهرمان حقوق بشر معرفی می گردد، خیانت نابخشودنی تری را انجام می دهد و بیشتر از کرزی به تحقیر خون شهدای افغانستان می پردازد.

این آزادیخواهان واقعی افغانستان اند که روزی با راندن نیروهای خارجی و مزدوران شان از مساحت با صفای میهن، جانیان متجاوز به عفت ملی و ناموس وطن را نه بر چوبه های دار، بلکه با سرب داغ سوراخ سوراخ خواهند کرد و بر پروژه های عدالت خواهی مشتی مزدور و جاسوس تف خواهند انداخت.

گروه پیشگام افغانستان

25 قوس 1385